



קדישא. גזירין הוּוּ וְלֹא אֲתַפְרְעוּ, אִימְתִי
אֲתַפְרְעוּ, בְּשַׁעֲתָא דְכְתִיב, (שמות טו) שָׁם שָׁם לֹו
חַק וּמִשְׁפָּט וְשָׁם נִסְהוּ, וְאָף עַל גַּב
דְּאוּקִימָנָא הַאי קָרָא בְּמִלָּה אֲתַרָּא, כִּלְא הָוָה
וַיֵּאוֹת.

וְאִי תִימָא דְבִימֵי יְהוֹשֻׁעַ אֲתַפְרְעוּ. לָאו הֵכִי,
אֲלֵא אֵינּוֹן דְכְתִיב, (יהושע ה) וְכָל הָעָם
הַיְלֹודִים בְּמַדְבַּר בְּדֶרֶךְ וְגו', פִּתְר דְּאֲתַפְרְעוּ,
אָמַר קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, בְּקִדְמִיתָא אֲכַלְתוּן
מִצּוֹת, דְּקִימָא סִיְהָרָא בְּפִגְיֻמוֹתָא, וְאִקְרִי
לְחָם עֲנִי, מִכָּאן וּלְהִלָּאָה הַאי לְחָם מְאֵתֵר
אֲתַרָּא לְהוּי. מָאִי הוּא. דְכְתִיב, (שמות טז) הַנְּנִי
מִמְטִיר לְכֶם לֶחֶם מִן הַשָּׁמַיִם. לָא מִן סִיְהָרָא
כִּהְוָא זְמָנָא, אֲלֵא מִן הַשָּׁמַיִם מִמֶּשׁ, כְּמָה
דְכְתִיב, (בראשית כז) וַיִּתֵּן לָךְ הָאֱלֹהִים מִטַּל
הַשָּׁמַיִם.

וַיִּשְׂרָאֵל קְדִישִׁין, נְטַרִין אֵינּוֹן יוֹמִין דְּעֵאלוּ
תַּחוּת גְּדַפּוּי דְשְׂכִינְתָא, וְנְטַרִין
הֵהוּא נִהְמָא דְאֲתִיָּא מִסְטַרְהָא, וְעַל דָּא כְתִיב,
(שמות כג) אֶת חֲגַ הַמִּצּוֹת תִּשְׁמֹר וְגו', וְכְתִיב
וּשְׁמַרְתֶּם אֶת הַמִּצּוֹת. מַהוּ וּשְׁמַרְתֶּם אֶת
הַמִּצּוֹת. כְּמָה דְאֲתָּא אָמַר, (שמות יט) וּשְׁמַרְתֶּם אֶת
בְּרִיתִי. וְכִלְא בְּחַד דְּרָגָא סְלִקָּא וְאֲתַאֲחַד.
וְאִי תִימָא מִשָּׁה הֵיךְ לָא פִרְעַ לְהוּ. אֲלֵא, בְּגִין
דְּלֵא יִתְעַכְּבוּן יִשְׂרָאֵל תַּמָּן עַד דִּיתְסִיאוּ,
וְעַל דָּא כְתִיב, (דברים טז) שְׁבַעַת יָמִים תֹּאכַל
עָלְיוּ מִצּוֹת לְחָם עֲנִי. מָאִי טַעְמָא לְחָם (דף מ'
ע"ב) עֲנִי, מִשּׁוּם פִּי בְּחַפְזוֹן יִצְאֵת וְגו' וְכְתִיב
וְלֹא יָכֻלוּ לְהִתְמַהֵמֵה.

תָּא חֲזִי, פִּד עֵאלוּ יִשְׂרָאֵל לְאַרְעָא, עֵאלוּ
גְזִירִין וְאֲתַפְרְעוּ. וּמָה כְתִיב, (דברים ח) אֲרִין
אֲשֶׁר לֹא בְּמִסְפַּנַּת תֹּאכַל בְּהָ לְחָם. מָאִי בְּמִסְפַּנַּת. לְחָם עֲנִי. אָמַי אִקְרִי

הַבְּרִית הַקְּדוּשָׁה. מִהוּלִים הֵיּוּ וְלֹא
נִפְרְעוּ. מִתִּי נִפְרְעוּ? בְּשַׁעֲהָ שְׂכִתוּב
(שמות טו) שָׁם שָׁם לֹו חַק וּמִשְׁפָּט וְשָׁם
נִסְהוּ. וְאָף עַל גַּב שְׂבָאֲרֵנוּ פְסוּק זֶה
בְּדִבְרֵי אַחַר - הַכֹּל הִיָּה וְרֵאוּי.

וְאִם תֵּאמַר שְׂנַפְרְעוּ בִימֵי יְהוֹשֻׁעַ -
לֹא כֹךְ, אֲלֵא אוֹתָם שְׂכִתוּב (יהושע ה)
וְכָל הָעָם הַיְלֹודִים בְּמַדְבַּר בְּדֶרֶךְ
וְגו'. אַחַר שְׂנַפְרְעוּ, אָמַר הַקְּדוּשָׁה
בְּרוּךְ הוּא, בְּהִתְחַלָּה אֲכַלְתֶּם
מִצּוֹת, כְּשַׁעֲמָדָה הַלְבָנָה
בְּפִגְיֻמְתָּהּ, וְנִקְרָא לְחָם עֲנִי. מִכָּאן
וְהִלָּאָה לְחָם זֶה יִהְיֶה מִמְקוֹם אַחַר.
מָה הוּא? שְׂכִתוּב (שמות טז) הַנְּנִי
מִמְטִיר לְכֶם לֶחֶם מִן הַשָּׁמַיִם. לֹא
מִהַלְבָּנָה כְּמוֹ אוֹתוֹ זְמַן, אֲלֵא מִן
הַשָּׁמַיִם מִמֶּשׁ, כְּמוֹ שְׂכִתוּב וַיִּתֵּן לָךְ
הָאֱלֹהִים מִטַּל הַשָּׁמַיִם.

וַיִּשְׂרָאֵל הַקְּדוּשִׁים שׁוֹמְרִים אוֹתָם
יָמִים שְׂנַכְנְסוּ תַּחַת כַּנְפֵי הַשְּׂכִינָה,
וּשׁוֹמְרִים אוֹתוֹ לְחָם שְׂפָא מִצְדָּה,
וְעַל זֶה כְּתוּב אֶת חֲגַ הַמִּצּוֹת תִּשְׁמֹר
וְגו', וְכְתוּב וּשְׁמַרְתֶּם אֶת הַמִּצּוֹת.
מָה זֶה וּשְׁמַרְתֶּם אֶת הַמִּצּוֹת? כְּמוֹ
שְׂנַאֲמַר (שם יט) וּשְׁמַרְתֶּם אֶת בְּרִיתִי,
וְהַכֹּל בְּדֶרֶגָה אַחַת עוֹלָה וְנֹאֲחָזוּ.
וְאִם תֵּאמַר, אֵיךְ מִשָּׁה לֹא פִרְעַ
אוֹתָם? אֲלֵא כְּדִי שְׂלֵא יִתְעַכְּבוּ שָׁם
יִשְׂרָאֵל עַד שְׂתִרְפְּאוּ, וְעַל זֶה כְּתוּב
שְׁבַעַת יָמִים תֹּאכַל עָלְיוּ מִצּוֹת לְחָם
עֲנִי. מָה הַטַּעַם לְחָם עֲנִי? מִשּׁוּם
פִּי בְּחַפְזוֹן יִצְאֵת וְגו', וְכְתוּב וְלֹא
יָכֻלוּ לְהִתְמַהֵמֵה.

בֵּא רָאָה, כְּשֶׁנִּכְנְסוּ יִשְׂרָאֵל לְאַרְץ,
נִכְנְסוּ מִהוּלִים וְנִפְרְעוּ, וּמָה כְּתוּב?
(דברים ח) אֲרִין אֲשֶׁר לֹא בְּמִסְפַּנַּת
תֹּאכַל בְּהָ לְחָם. מָה זֶה בְּמִסְפַּנַּת?
לְחָם עֲנִי. לְמָה נִקְרָא לְחָם עֲנִי?
מִשּׁוּם שְׂהַלְבָּנָה עוֹמְדָת בְּפִגְיֻמְתָּהּ
וְלֹא מִתְּבַרְכָת מִן הַשָּׁמַיִם, וְלֹא

בְּמִסְפַּנַּת תֹּאכַל בְּהָ לְחָם. מָאִי בְּמִסְפַּנַּת. לְחָם עֲנִי. אָמַי אִקְרִי



מוארת מן השמש, כמו שנאמר פי כל בשמים ובארץ, ולא מוארת ומכל מיוכל. מה הטעם? משום שלא נפרעו. אבל כאן שנמולו ישראל ונפרעו, לא תחסר כל בה כתוב, ועל זה לא במספנת תאכל בה לחם. מה הטעם? משום שלא תחסר כ"ל בה. כמו שחסרו לה במצרים.

ובכ"ל שנה ושנה עושים ישראל זכרון של מצרים ואוכלים, ולא מתפלה מדורי דורות. ומשום שלא נפרעו כאן במצרים, חסרו אותו, את הכל הזה, והלכנה עומדת בפגימות. ונקראת לחם עני. עני פתרגומו מסכנות. ומה שאכלו אותו שם בארץ, זה היה בשביל זכרון מצרים, וזה לדורי דורות, ולעתידי לבא כתוב (ישעיהו) לא יבא עוד שמשך וירחף וגו'.

שנינו, אמר רבי שמעון, כתוב בעשר לחדש הזה ויקחו להם וגו'. וכתוב אף בעשר לחדש השביעי הזה יום הכפורים הוא. נשמע כמו שנאמר, שכתוב בעשר לחדש הזה. מה זה אומר? אלא בעשר, דבר זה תלוי בעשור. לחדש הזה? בחדש הזה היה צריך (לכתוב)! אלא כשבא המנהג לדרגה הזו, כתוב לחדש הזה דוקא.

ויקחו להם ששה לבית אבת ששה לבית. שנינו, שלשה קשרים הם: בכור בהמה, בכור השבי, בכור השפחה. ושלשה קשרים שכל השאר נקשרים בשלשת הגונים הללו של מעלה. ובנה שנקרא צאן הכל נקשר, והכל כלול בצאן. נקשר צאן בצאן, ולא יכול להפרד מקשריו, וכזה כלם נקשרו. ועל זה

דלעילא. ובהאי דאתקרי צאן, וכלא כליל בצאן, אתקשר צאן בצאן, ולא יכיל לאתפרשא מקטרוי, ובהאי כלהו אתקשרו, ועל דא

לחם עני. משום דקיימא סיהרא בפגימותא, ולא מתברכא משמשא, ולא מתנהרא מן שמשא, כמה דאת אמר, (דברי הימים א כט) פי כל בשמים ובארץ, ולא אתנהרא (מכל) מיוכלא. מאי טעמא. משום דלא אתפרעו. אבל הכא, דאתגזרו ישראל ואתפרעו, לא תחסר כל בה כתיב, ועל דא לא במספנת תאכל בה לחם. מאי טעמא. משום דלא תחסר כ"ל בה, כמה דחסרו ליה במצרים.

ובכ"ל שתא ושתא דוכרנא דמצרים קא עבדי ישראל ואכלי, ולא אשתצי מדרי דרין. ובגין דלא אתפרעו הכא במצרים, חסרו ליה להאי כל, וקיימא סיהרא בפגימותא, ואקרי לחם עני, עני: פתרגומו מסכנות. ומאי דאכלו ליה תמן בארעא, בגין דוכרנא דמצרים הוה, והאי לדרי דרין, ולזמנא דאתי כתיב, (ישעיהו) לא יבא עוד שמשך וירחף וגו'.

תנא אמר רבי שמעון כתיב בעשור לחדש הזה ויקחו להם וגו', וכתוב (ויקרא כג) אף בעשור לחדש השביעי הזה יום הכפורים הוא, אשתמע כמה דאתמר, דכתיב בעשור לחדש הזה. מאי קא מיירי. אלא בעשור, מלה דא בעשור תליא. לחדש הזה בחדש הזה מיבעי ליה. אלא, כד אתא נימוסא להאי דרגא, כתיב לחדש הזה דיקא.

ויקחו להם איש ששה לבית אבות ששה לבית. (שמות יב) תנא תלת קשרין אינון, בכור בהמה, בכור השבי, בכור השפחה. (דתלת קשריו) דכל שאר מתקשרי בהו באלין תלת גוויי דלעילא. ובהאי דאתקרי צאן, אתקשר כלא, וכלא כליל בצאן, אתקשר צאן בצאן, ולא יכיל לאתפרשא מקטרוי, ובהאי כלהו אתקשרו, ועל דא



כְּתִיב, וְהָיָה לָכֶם לְמִשְׁמֶרֶת, קְטִירוֹ לִיהַ בְּקִטְרוֹתָא, וְיִהְיֶה אֶתְמָסֶר בִּידִיכוֹן בְּרִשׁוֹתְכוֹן, עַד דְּתִנְכְּסוּ לִיהַ, וְתַעְבְּדוֹן בֵּיהַ דִּינָא, וְלִזְמַנָּא דְאַתִּי כְּתִיב (ישעיה טג) מִי זֶה בָּא מֵאֲדוּם. וְכְתִיב, (ישעיה לד) פִּי זָבַח לִינִי בְּבַצְרָה. וְכְתִיב, (זכריה יד) וְהָיָה יְיָ לְמִלְךָ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וְשִׁמוֹ אֶחָד.

רעיא מהימנא

וַיֵּשֶׂא הָעָם אֶת בְּצִקוֹ טְרָם יַחְמֵץ וְגו' (שמות יב) כ"ה פְּקוּדָא דָּא, לְבַעַר חֲמֵץ. דְּהָא פְּקוּדָא דָּא, אֶתְמָסֶר לְהוּ לְיִשְׂרָאֵל וַיֵּשֶׂא הָעָם אֶת בְּצִקוֹ טְרָם יַחְמֵץ. וְכְתִיב שְׂאוֹר לֹא יִמָּצֵא בְּבֵתֵיכֶם, וְהָא אוֹקְמוּהָ חֲבֵרְיָא, וְרָזָא אוֹקְיִמָנָא, בֵּין חֲמֵץ וּמִצֵּה דְכִמְהָ דּוּכְתִי, דָּא יַצֵּר רַע, וְדָא יַצֵּר טוֹב. כ"ו פְּקוּדָא בְּתֵר דָּא, לְסַפֵּר בְּשִׁבְחָא דִּיצִיאת מִצְרַיִם, דְּאִיהוּ חֵיוָבָא עַל פֶּר נֶשׁ, לְאַשְׁתַּעֲי בְּהַאי שְׁבַחָא לְעֵלְמִין. הֲכִי אוֹקְיִמָנָא, כָּל פֶּר נֶשׁ דְּאַשְׁתַּעֲי בִּיצִיאת מִצְרַיִם, וּבְהַהוּא סְפוּר חֲדֵי בְּחֻדָּה, זְמִין אִיהוּ לְמַחְדֵי בְּשִׁכְיִנְתָּא לְעֵלְמָא דְאַתִּי דְהוּא חֲדוּ מִפְּלָא, דְּהַאי אִיהוּ פֶּר נֶשׁ דְּחֲדֵי בְּמַרְיָה, וְקוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא חֲדֵי בְּהַהוּא סְפוּר.

בֵּיהַ שְׁעֵתָא, פְּנִישׁ קְדָשָׁא בְּרִיף הוּא לְכָל פְּמִלְיָא דִּילֵיהַ, וְאַמֵּר לוֹן, זִילוּ וְשַׁמְעוּ סְפוּרָא דְשִׁבְחָא דִּילֵי, דְקָא מְשַׁתְּעוּ בְּנִי, וְחֲדָאן בְּפוּרְקָנִי. כְּדִין כְּלָהוּ מִתְכַּנְּשִׁין, וְאַתְיִין וּמִתְחַבְּרִין בְּהַדִּיָּהוּ דִּישְׂרָאֵל, וְשַׁמְעוּ סְפוּרָא דְשִׁבְחָא, דְקָא חֲדָאן בְּחֻדָּא דְפוּרְקָנָא דְמַרְיָהוֹן, כְּדִין אֲתִיִּין וְאוּדָן לִיהַ לְקוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא, עַל כָּל אֵינּוֹן נְסִינ וּגְבוּרָן וְאוּדָאן לִיהַ עַל עֲמָא קְדִישָׁא דְאִית לִיהַ בְּאַרְעָא, דְחֲדָאן בְּחֻדָּה דְפוּרְקָנָא דְמַרְיָהוֹן.

כְּתוּב וְהָיָה לָכֶם לְמִשְׁמֶרֶת. קְשָׁרוּ אוֹתוֹ בְּקֶשֶׁר, וְיִהְיֶה מְסוּר בִּידְכֶם בְּרִשׁוֹתְכֶם עַד שְׁתַּשְׁחֲטוּ אוֹתוֹ וְתַעֲשׂוּ בוֹ דִּין. וְלַעֲתִיד לְבֹא כְּתוּב (ישעיה טג) מִי זֶה בָּא מֵאֲדוּם. וְכְתוּב פִּי זָבַח לֵה' בְּבַצְרָה. וְכְתוּב (זכריה יד) וְהָיָה ה' לְמִלְךָ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה ה' אֶחָד וְשִׁמוֹ אֶחָד.

רעיא מהימנא

וַיֵּשֶׂא הָעָם אֶת בְּצִקוֹ טְרָם יַחְמֵץ וְגו'. כ"ה - מִצְוָה זוֹ לְבַעַר חֲמֵץ, שְׁהָרִי מִצְוָה זוֹ נִמְסְרָה לְיִשְׂרָאֵל, וַיֵּשֶׂא הָעָם אֶת בְּצִקוֹ טְרָם יַחְמֵץ, וְכְתוּב שְׂאוֹר לֹא יִמָּצֵא בְּבֵתֵיכֶם, וְהָרִי פְּרִשׁוּיָהּ הַחֲבֵרִים, וְהַסּוּד בְּאַרְנֵי, בֵּין חֲמֵץ וּמִצֵּה שֶׁל פְּמָה מְקוּמוֹת, זֶה יַצֵּר רַע, וְזֶה יַצֵּר טוֹב.

כ"ו - מִצְוָה אַחֵר זוֹ לְסַפֵּר בְּשִׁבְחָא יִצִּיאת מִצְרַיִם, שְׁהִיא חוֹבָה עַל כָּן אָדָם לְדַבֵּר בְּשִׁבְחָא זֶה לְעוֹלָמִים. כְּךָ בְּאַרְנֵי, כָּל אָדָם שְׂמַדְבֵּר בִּיצִיאת מִצְרַיִם וּבְאוֹתוֹ סְפוּר שְׂמַח בְּשִׁמְחָה, עֲתִיד הוּא לְשִׁמְחָה בְּשִׁכְיָנָה בְּעוֹלָם הַבָּא שְׁהוּא שְׂמַחַת הַכָּל, שְׁהָרִי הוּא אָדָם שְׂשִׁמְחָה בְּאַדוֹנוֹ, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂמַח בְּאוֹתוֹ סְפוּר.

בְּאוֹתָהּ שְׁעָה כּוֹנֵס הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְכָל הַפְּמִלְיָא שְׁלוֹ, וְאַמֵּר לָהֶם: לְכוּ וְתַשְׁמְעוּ אֶת סְפוּר הַשִּׁבְחָה שְׁלִי שְׂמַדְבְּרִים הַבְּנִים שְׁלִי וְשִׁמְחִים בְּגֵאלְתִּי. אֲזַ כְּלָם מִתְכַּנְּסִים, וּבָאִים וּמִתְחַבְּרִים עִם יִשְׂרָאֵל, וְשׁוֹמְעִים סְפוּר הַשִּׁבְחָה שְׂשִׁמְחִים בְּחֻדוֹת גְּאֵלָת אֲדוֹנָם. אֲזַ בָּאִים וּמוֹדִים לְקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל אוֹתָם נְסִים וּגְבוּרוֹת, וּמוֹדִים לוֹ עַל הָעָם הַקְדוּשׁ שִׁישׁ לוֹ בְּאַרְץ שְׂשִׁמְחִים בְּשִׁמְחַת הַגְּאֵלָה שֶׁל אֲדוֹנָם.



בְּדִין אֲתוּסָף לִיה חִילָא וּגְבוּרָתָא לְעִילָא,
וְיִשְׂרָאֵל בְּהֵוּא סְפוּרָא יְהִיבִי חִילָא
לְמֵאֲרִיהוּן, כְּמִלְכָא, דְּאֲתוּסָף חִילָא
וּגְבוּרָתָא, כַּד מְשַׁבְּחִין גְּבוּרָתֶיהָ, וְאוּדִין לִיה,
וְכִלְהוּ דְּחִלִין מִקְמִיהָ, וְאֶסְתַּלַּק יְקָרִיהָ עַל
כְּלָהּ. וּבְגִין כֶּף, אֵית לְשַׁבְּחָא וּלְאֲשַׁתְּעִי
בְּסְפוּרָא דָא (דף מ"א ע"ב) כְּמָה דְּאֲתָמַר. כְּגוּוּנָא
דָא, חוּבָה אִיהוּ עַל בְּרַ נְשׁ, לְאֲשַׁתְּעִי תְדִיר
קָמִי קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וּלְפָרְסוּמִי נִיסָא בְּכָל
אֵינוּן נִיסִין דְּעֵבֵד.

וְאִי תִימָא, אֲמַאי אִיהוּ חוּבָתָא, וְהָא קְדָשָׁא
בְּרִיךְ הוּא יָדַע כְּלָא, כָּל מַה דְּהוּהָ, וְיִהְיוּ
לְבַתֵּר דְּנָא, אֲמַאי פְּרִסוּמָא דָא קָמִיהָ, עַל מַה
דְּאִיהוּ עֵבֵד, וְאִיהוּ יָדַע. אֲלָא וְדַאי אֲצַטְרִיךְ
בְּרַ נְשׁ לְפָרְסוּמִי נִיסָא, וּלְאֲשַׁתְּעִי קָמִיהָ בְּכָל
מַה דְּאִיהוּ עֵבֵד, בְּגִין דְּאֵינוּן מִלִּין סְלָקִין,
וְכָל פְּמִלְיָא דְּלְעִילָא מִתְּכַנְּשִׁין, וְחִמָּאן לִוּן,
וְאוּדָאן כְּלָהּ לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְאֶסְתַּלַּק
יְקָרִיהָ עַלִּיהוּ עִילָא וְתַתָּא.

כְּגוּוּנָא דָא, מָאן דְּאֲשַׁתְּעִי וּמְפָרֵט חֲטָאוֹי עַל
כָּל מַה דְּעֵבֵד, אִי תִימָא לְמַאי
אֲצַטְרִיךְ. אֲלָא מְקַטְרָגָא קָאִים תְּדִיר קָמִי
קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, בְּגִין לְאֲשַׁתְּעִי וּלְמִתְּבַע
חוּבֵי בְּנֵי נְשָׁא, וּלְמִתְּבַע עַלִּיהוּן דִּינָא. כִּינּוּן
דְּאֶקְדִים בְּרַ נְשׁ, וּמְפָרֵט חֲטָאוֹי, כָּל חַד
וְחַד, לָא אֲשָׁאִיר פְּטָרָא דְּפוּמָא לְהֵוּא
מְקַטְרָגָא, וְלָא יְכִיל לְמִתְּבַע עַלִּיהָ דִּינָא. דְּהָא
תְּדִיר תְּבַע דִּינָא בְּקַדְמִיתָא, וּלְבַתֵּר מְשַׁתְּעִי
וּמְקַטְרָג פְּלוּנֵי עֵבֵד כֶּף. וְעַל דָּא, אֲצַטְרִיךְ
לִיה לְבַר נְשׁ לְאֶקְדָמָא, וּלְפָרֵט חֲטָאוֹי.

כִּינּוּן דְּמְקַטְרָגָא חָמִי דָא, לִית לִיה פְּטָרָא
דְּפוּמָא עַלִּיהָ, וְכִדִּין אֲתַפְּרֵשׁ מְגִיחָא מִכָּל

אֲז מִתוּסָף לוּ כַח וּגְבוּרָה לְמַעְלָה,
וְיִשְׂרָאֵל בְּאוּתוּ סְפוּרָא נוֹתְנִים כַח
לְרַבּוֹנִים, כְּמוֹ מִלְךְ שְׁמוּסִיף כַח
וּגְבוּרָה כְּשִׁמְשַׁבְּחִים גְּבוּרָתוֹ
וּמוֹדִים לוֹ, וְכִלְמֵם פּוֹחֲדִים מְפָנְיוֹ,
וּמִתְּעַלָּה כְבוֹדוֹ עַל כָּלֵם. וְלִכְּן יֵשׁ
לְשַׁבְּחַ וּלְדַבֵּר בְּסְפוּרָא זֶה כְּמוֹ
שְׁנַאֲמַר. כְּמוֹ זֶה חוּבָה עַל בְּנֵי אָדָם
לְדַבֵּר תְּמִיד לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
וּלְפָרְסֵם אֶת הַנֶּס כְּכֹל אוֹתָם נִסִּים
שְׁעֵשָׂה.

וְאִם תֵּאמַר, לְמָה זֶה חוּבָה, וְהִרִי
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יוֹדֵעַ הַכֹּל, כָּל
מַה שֶּׁהִיָּה וְשִׁיחֵיהָ לְאַחַר מִכָּן,
מִדּוּעַ פְּרִסוּם זֶה לְפָנָיו, עַל מַה
שֶׁהוּא עוֹשֶׂה, וְהוּא יוֹדֵעַ? אֲלָא
וְדַאי צְרִיךְ אָדָם לְפָרְסֵם אֶת הַנֶּס
וּלְדַבֵּר לְפָנָיו בְּכֹל מַה שֶׁהוּא עוֹשֶׂה,
מִשּׁוּם שְׂאוֹתָם דְּכָרִים עוֹלִים, וְכֹל
הַפְּמִלְיָא שְׁלַמְעֵלָה מִתְּכַנְּשִׁין,
וְרוֹאִים אוֹתָם וּמוֹדִים כָּלֵם לְקְדוֹשׁ-
בְּרוּךְ הוּא, וּמִתְּעַלָּה כְבוֹדוֹ עַלִּיהֶם
לְמַעְלָה וּלְמַטָּה.

כְּמוֹ זֶה מִי שֶׁמְדַבֵּר וּמְפָרֵט חֲטָאוֹי
עַל כָּל מַה שְׁעֵשָׂה, אִם תֵּאמַר לְשֵׁם
מַה צְרִיךְ? אֲלָא הַמְקַטְרָג עוֹמֵד
תְּמִיד לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּדִי
לְדַבֵּר וּלְתַבַּע חֲטָאֵי בְּנֵי אָדָם
וּלְבַקֵּשׁ עַלִּיהֶם דִּין. כִּינּוּן שְׁמַקְדִים
אָדָם וּמְפָרֵט אֶת חֲטָאוֹי כָּל אֶחָד
וְאֶחָד, אֵינוֹ מְשָׁאִיר פְּתַחוֹן פֶּה
לְאוֹתוֹ מְקַטְרָג, וְלָא יְכוּל לְבַקֵּשׁ
עַלִּיו דִּין, שֶׁהִרִי תְּמִיד תוֹכֵעַ דִּין
בְּתַחֲלָה, וְאַחַר כֶּף מְדַבֵּר וּמְקַטְרָג
שְׁפִלוּנֵי עֲשָׂה כֶּף. וְלִכְּן צְרִיךְ לְאָדָם
לְהַקְדִים וּלְפָרֵט חֲטָאוֹי.

כִּינּוּן שֶׁהַמְקַטְרָג רוֹאֶה אֶת זֶה, אֵין
לוֹ עַלִּיו פְּתַחוֹן פֶּה, וְאִז נִפְרָד מִמֶּנּוּ
מִכָּל וְכֹל. אִם שָׁב בְּתַשׁוּבָה - יָפֵה,
וְאִם לֹא - הִרִי הַמְקַטְרָג נִמְצָא עַלִּיו
וְאוֹמַר: פְּלוּנֵי שָׁבָא לְפָנֶיךָ בְּעִזּוֹת
פָּנִים, בְּעֵט בְּאֲדוֹנוֹ, חֲטָאוֹי כֶּף וְכָף.

וְכֹל. אִי תֵב בְּתִיבְתָא יְאוּת, וְאִי לָאו, הָא מְקַטְרָגָא אֲשַׁתְּכַח עַלִּיהָ, וְאָמַר